TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.

Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Sulo Syvänen, Alex Sevo, A. N. Koskela, K. E. Heikkinen.

Phone: Office 365, Editorial Dep't 832

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Senaattorin selostus hallituksen mädännäisyydestä

Suurkapitalistien keskittäessä hallituskoneistoa omiin käsiinsä ne joutuvat armottomasti myöskin loukkaamaan pikkuporvariston etuja, minkä johdosta tämän edustajat tämän tuosta kohottavat protesteeraavan äänensä kuuluville. Pikkuporvaristo näet taloudellisten etujensa vuoksi koettaa pyristellä kehitystä vastaan ja säilyttää porvarillista demokratiaa saadakseen sen avulla etunsa puolustettua. Syntyy "vapaamielisiä" yhdistyksiä, joitten keskuudessa pidetään kauniita puheita kansanvallasta, entisten hyvien tapojen säilyttämisestä ja morkataan suurporhojen häikäilemätöntä menettelyä hallituksen ja lainlaatijakuntien toiminnan peukaloimisesta j.n.e.

Tällainen porvarillinen vapaamielinen yhdistys on hiljattain muodostettu "Peoples Legislative Service" järjestö, joka elämäntehtäväkseen ilmottaa taistella Washingtonissa, D. C:ssa, häikäilemättömällä julkeudella kongressin ympärillä kiehaavia suurkapitalistien lahjusorgaaneja vastaan. Sen eräässä äskeisessä kokouksessa piti "vapaamielistä" porvaristoa edustava wisconsinilainen senaattori, La Follette, puheen, jossa hän ansiokkaalla räikeydellä paljastaa nykyistä mädännäisyyttä. Koska tässä puheessa todetaan se, mitä luokkataistelun asiaa ajavat ovat kaiken aikaa kapitalistisista lainlaatijakunnista, edustuslaitoksista ja hallituksista sanoneet, niin lainattakoon siitä tähän muutamia helmiä:

"Viime vuosien kuluessa on tässä maassa rakennettu mahtava voima, niin luja, niin vilpillinen ja vaikutusvallassaan kauaskantoinen, että me vakavasti kyselemme toisiltamme, voidaanko sen hallituksesta ja liike-elämästä saamaa rautaista otetta milloinkaan murtaa.

"Yhä uudelleen ja uudelleen se on osottautunut kyllin voimakkaaksi nimittämään ehdokkaat, kummallekin pohittiselle valtapuolueelle. Se on valiunut sekä kansallista, että valtioitten lainlaatijakuntia, sekä komiteoita, jotka suunnittelevat lainlaadintaa. Sen vaikutus on tunnettu kabineteissa ja hallituksien politiikassa ja sen olemassaolo on selvästi nähty yleisen syyttäjäviraston virkailijoitten nimittämisissä ja tuomarivirkojen täyttämisissä. Liike-elämässä se on tehnyt raajarikkoiseksi, tai hävittänyt kilpailun. Se määrää elämän välttämättömyystarvikkeille hinnat ja laeista välttämättä sälyttää kuluttavan yleisön niskoille olemassaolostaan koituvat taakat. Liikennelaitoksissa koko pitkän taistelun jälkeen niitten hallituksen kontrollin alaisuuteen saattamiseksi se on entistäkin voimakkaampana kaupan valtateitten herrana.

"Raha-asioissa sen valta on mittaamaton. Kansan luottamusmiesten leväperäisyyden takia se on kasannut käsiinsä laajoja aloja yleisön hallinnassa ja on käsiinsä monopolisoinut kansalliset rikkaudet — metsät, raudan, kivihiilen, öljyn jne.

"Tämä valta, joka on Amerikan kansalta ottanut pois kontrollivallan sen omaan hallitukseen on monopoolien ja järjestetyn voitonhimon tuote.

"Tällä hetkellä, enemmän kuin milloinkaan ennen koko maan historiassa, alistetaan Yhdysvaltain kongressi joka päivä vaikutelmien alaisuuteen, jotka kaivavat hautaa edustuksellisen hallituksen alta.

"Milloinkaan ennemmin ei aikojen kuluessa ole kansallinen pääkaupunki nähnyt sellaista lahjustelijoitten uhkaavaa armeijaa etsimässä kansanedustajilta epäoikeutettuja konsessiooneja yksityiseduilleen.

"Todistaakseni tämän mainitsen muutamia suurimmista teollisuus ja rahayhtymistä, jotka tänään ylläpitävät toimivia järjestöjä Washingtonissa:

"Yhdysvaltain Kauppakamari, joka parhaillaan rakennuttaa kolmen miljoonan dollarin rakennusta Washingtoniin ja joka siellä vuosittain kuluttaa $500,000 järjestääkseen maassa joko edustuksellisien toimenpiteitten puolesta taikka vastaan, aina miten sen etu vaatii; paikallisten kauppakamareitten yhdistynyt vaikutus; kauppaneuvostot ja pankkilaitokset; Kansallinen Teollisuuslaitoksien Omistajien järjestö, joka sen jälkeen on toiminut hiukan varovaisemmin kun Mulhall todisti sen toimintaa vastaan Washingtonissa; Amerikan lihanpankkaajien yhdistys, jota kontrolleeraa viiden suuren lihanpakkauslaitoksen muodostama trusti; Kansallinen Kivihiiliyhdistys; Kivihiilitukkukauppiaitten yhdistys; Kansallinen Petroleumiyhdistys, joka entiselle Yhdysvaltain ylilakimiehelle tarjosi $50,000:in vuosipalkalla lahjuskomiteansa johtajapaikkaa; Kansallinen Yhdistys Amerikalaisten Oikeuksien Mexisossa turvaamiseksi; Metsienomistajien Toimisto; Amerikan Juurikassokeriyhdistys; Amerikan Ruokosokeriyhdistys; Yhdysvaltain Sokeritehtailijoitten liitto; Rautateollisuuslaitosten omistajien järjestö; Kansallinen Kannuttajien järjestö; Kansallinen Kiinteimistövalittäjien järjestö; Amerikan Rautatieyhdistys; Rautatiesijoitusten omistajien yhdistys ja Rautateitten Toimeenpanevien Virkailijoitten yhdistys.

"Jos nämä suuret yksityisetujä edustavat korporatsioonit ylläpitäisivät agenttejaan pääkaupungissa tarkotuksella turvata laillisia oikeuksiaan, niin mitään ei oikeudenmukaisesti olisi niitä vastaan muistuttamista. Mutta järjestetty voitonhimo ei tunnusta mitään jakoviivaa oikean agitatsioonin, aktiivisen vaikuttelun ja hallituksen pakottamisen välillä yksityishyödyn takaa ajamisessa.

"Suuret liikeyhtymät ovat viimeisten vuosikymmenien kuluessa oppineet puristamaan voitoja lainlaadinnasta ja miten hallituksen vakavimmat yritykset kitkeä irti vallihautoihin kaivautuneita yksityisetuja voidaan murskata saamalla kauaskantoista vaikutusvaltaa Washingtonissa.

Lihanpakkaajien, kivihiiliyhtymien ja toisten suurien monopoolien ja trustien kallispalkkaiset asiamiehet harrastavat päästä tuttavuussuhteisiin yksityisten kongressin jäsenten kanssa. Ne kylvettävät näitä kohteliaisuuksilla. Ne antavat ammattijulkaisuissaan näille mairittelevaa julkisuutta. Ja ennen kaikkea joka päivä, vuoden toisensa jälkeen ne tulvittavat näitten virastot yksityiskohtaisilla tiedoilla ja tilastoilla, jotka suosiollisesti esittävät heidän puolensa asiasta jokaisessa julkisessa kysymyksessä. (Puhuja sivuutta suoranaiset rahalahjukset, jotka muodostavat tärkeimmät vaikutuskeinot).

"Kun kongressin komiteat kokoontuvat käsittelemään lakiesitystä rautateitten säännöstelemiseksi, niin kivihiilikaivosten, tai lihanpakkauslaitosten omistajat, näitten järjestöjen presidentit, itse näitten komppanioitten korkeat virkailijat, esittävät suuria massoja kerättyjä argumentteja, joita koottaessa on käytetty aineellisia varoja enemmän kuin mitä kongressimiehet yhteisestikään voisivat tarkotukseen kuluttaa. Näitten selostusten päämääränä on rakentaa esteitä parannusta esittäville lakiesityksille.

"Nämä suuret yhtymät eivät ole riippuvaisia yksistään toimnnastaan Washingtonissa. Kun joku lakiesitys, joka haittaa heidän toimintaansa, tulee esille kongressissa, panevat nämä toimeen koko kansaa käsittävän propagandan, joka ulotetaan jokaiseen kauppakamariin, jokaiseen pankkiin, jokaiseen vakuutuskomppaniaan ja miljooniin yksityisiin henkilöihin joka puolella maata, jotka heti siihen vastaavat lähettämällä tukuttain kirjeitä ja sähkösanomia kongressimiehille vaatien näitä vastustamaan kysymyksessä olevaa lakiesitystä.

"Kongressin hyväksymä pääomalle määrätyn voittoprosentin takaaminen, joka puolestaan pakotti valtioitten välisen kauppakomissioonin kohottamaan kansan vuosittaista kuljetuslaskua sadoilla miljoonilla dollareilla, on omansa osottamaan sitä suunnatonta voimaa, minkä yksi ainoa yhtymä, Rautatiearvopapereitten Omistajien Kansallinen yhdistys, saattoi marssittaa näyttämölle ratkaisevalla hetkellä.

"Tämä on sietämätön tilanne, jossa edustuksellinen hallitus ei kauaa jaksa pysyä hengissä."

Paljastuksen tekijä on asiantuntija, jotta hänen puheisiinsa voinee melko vakavasti luottaa. Hän on, kuten jo alussa huomautettiin tyytymättömän pikkuporvariston edustaja, ja sellaisena hän asian korjaamiseksi esittää toimintaa, joka kehitystä työntäisi taaksepäin. Se on kuitenkin vastoin kaikkia yhteiskunnallisia lakeja, sillä lahonnutta järjestelmää ei paikkauksilla voi korjata ja tässä tapauksessa ei pikkuporvaristo siihen pysty, vaan tilanteesta voi selvää tehdä vain vallankumouksen kautta nouseva proletariaatti.

— Kuka hyvänsä tuottaa jotakin rasittavan työn kautta, ei tarvitse taivaallista neuvoa opettamaan itselleen, että hänellä on oikeus tuotteisiinsa. — R. G. Ingersoll.

REPUBLIKAANINEN HALLITUS JA KANSOJENLIITTO

On sanottu, että n. s. kansojenliitto, jonka kätilönä Mr. Wilson niin innostuneena hääräili, olisi jo itse asiassa kuollut, ettei sillä ole sitä merkitystä, jonka sille sen maailmaan saattajat alunpitäin asettivat.

Ja eräässä suhteessa se väite kyllä pitääkin paikkansa. Sillä ei ole rahtuistakaan kapitalististen maitten keskinäisissä kiistoissa ja etujen ristiriidoissa sitä "demokratisoivaa" vaikutusta, jonka oikeistososialistitkin luulivat ja julistivat sillä olevan. Se ei toisin sanoen poista eikä lievennä kapitalistien ristiriitoja.

Mutta sensijaan näyttää viimeisimmät merkit sen olevan nopeasti muodostumassa voimakkaimpain riistäjävaltain aseeksi lyhyemmän korren vetämään joutuneita riistäjävaltoja vastaan ja — ennen kaikkea — kapitalismin kansainväliseksi järjestöksi maailman köyhälistöä vastaan.

Yhdysvaltain hallituksen viimeisimmät edesottamiset suhtautuessaan tähän laitokseen osottavat sitä. Aletaan tajuta Washingtonissa, että on välttämätöntä käydä ensin taisteluun kansojenliiton sisällä sen kontrollista. Ja niin aletaan luopua siitä kannasta, jota republikaanit julistivat ennen vaaleja: että nimittäin tämän maan hallituksella ei ole mitään tekemistä koko hommaan kanssa. Jos pysyttäydytään erossa siitä, jos ei heitetä tämän maan kapitalistien voimapunnuksia vaakaan, heilahtaa se kokonaan vastakkaisten etujen palveluksseen. Yhtä hyvinhän on se saatava palvelemaan tämän maan kapitalistien etuja. On siis suoritettava taistelu ensin kansojenliiton sisällä valta-asemasta.

Europassa on nykyään kehittymässä sellainen tapausten vyyhti, että olisi suorastaan lyhytnäköistä politiikkaa pystytellä siitä syrjässä — valvomatta omia etujaan välittömästi.

Näin nykyään järkeillään Washingtonissa.

Hardingin hallitus on tehnyt käännöksen wilsonilaiseen suuntaan. Ja demokraatit naureskelevat. Jotkut itsepäisimmät republikaanit senaatissa kyllä napisevat sen johdosta, mutta minkäpäs sille voivat.

The World, suuri demokraattien lehti, kirjottaa Hardingin käännöksestä irvistellen. Lehti sanoo:

"Huolimatta Mr. Hardingin kongressille pitämästä puheesta 'Kansojenliiton sopimuksen hylkäämisestä ja tämän hylkäämisen ilmaisemisesta omalle kansallemme ja maailmalle', kertoi Rene Viviani amerikalaisille sanomalehtimiehille Pariisissa eilen (t. k. 6 p.) että 'kansojenliitto tulee jatkumaan' ja että lopullisesti Amerika liittyy siihen'."

Lehti jatkaa sitten samaan malliin, lainaillen Hardingin vaalipuheita ja vertaillen niitä nyt hallituksen ottamaan suuntaan. Osottautuu olevan niin, että Hardingin sota kansojenliittoa vastaan on vain sanasotaa ja käytännössä seurataan Wilsonin politiikkaa.

Sehän oli hallituksen toimesta kun n. s. Knoxin rauhanesitys pidätettin edustajahuoneessa sen jälkeen kun sen senaatti kaikella kiireellä oli hyväksynyt.

Wilsonilla oli oma everstinsä (House) edustajana Europassa neuvoteltaessa kansainvälisistä asioita. Nyt on Harding lähettänyt sinne oman everstinsä, Harveyn. Niin että wilsonilainen politiikka on jo muodollisestikin käytännössä. Ja republikaanien tohina vaalien edellä jäi vain vaalimanööveriksi sanoilla.

Joku on sanonut, että Yhdysvallat valitsi Wilsonin presidentiksi sen takia, että pysyttäisiin erossa sodasta — ja jouduttiin tämän valinnan jälkeen heti sotaan. Harding valittiin sillä mielellä, että pysyttäisiin erossa seilaisesta hommasta kuin on kansojenliitto. Tulos on sama: joudutaan kansojenliittoon.

Mutta kansojenliitto tulee olemaan voimakkaimpien voittajavaltojen kapitalististen etujen ajamisväline. Se merkitsee sitä, että ristiriidat eri maitten kapitalistien välillä eivät sen kautta poistu, eivät edes lievenny. Jos sille muita tehtäviä yritetään sovelluttaa, pirstoutuu se.

TYÖVÄENUNIOT

Miten kapitalistit taistelevat O. B. U:ta vastaan

Canadalainen toverilehti Vapaus kirjottaa:

"Hajota ja hallitse!" Tuon voimalauseen ovat vallassaolijat aina omaksuneet periaatteelliseksi ja käytännölliseksi toimintaohjeekseen taistellessaan riistettyjä ja sorrettuja luokkia vastaan. Tämän ohjeen mukaisesti ovat riistäjät aina asettaneet työväenluokkalaiset taistelemaan toisiaan vastaan. Vallassaolijat ovat käsittäneet sen tosiasian, että jos sorretut kansankerrokset oivaltaisivat yhtenäisyyden ja solidaarisuuden merkityksen, olisi heitä vaikea pitää kurissa. Kapitalistiset työnantajat eivät suinkaan ole jättäneet toteuttamatta tätä periaatetta. Ja kuta harvalukuisemmaksi vallassaolijain luokka pääomien ja rikkauksien keskittyessä hupenee, sitä tärkeämmäksi heille tulee sorrettujen ja riistettävien luokkien hajottaminen ja hajanaisina ryhminä pitäminen, jotta heitä voitaisiin hallita.

Niinpä kun työläisten järjestymistä ei enään voida millään estää, koettavat kapitalistit tehdä muutamat työväenjärjestöt omiksi agenttuureikseen ja välikappaleikseen, taistellakseen niiden avulla todella työväenluokan etuja ajavia järjestöjä vastaan. One Big Unio, samoin kuin kaikki radikaaliset työväenjärjestöt, on saanut heti syntymästään asti kokea tällaisesta menettelytavasta. Työnantajaluokka on käyttänyt sangen suurella menestyksellä Canadan vanhoja ammattiunioita, joita taantumukselliset ja riistäjien kanssa veljeilevät työväen petturit johtavat ja määräävät, voimakkaampana aseena OBU:ta vastaan. Kaksi vuotta sitten syttyneessä Winnipegin suurlakossa, jolloin OBU oli synnytystuskissaan, aiottiin tämä työväenjärjestö murskata heti alkuunsa. Sitä seuranneessa oikeustaistelussa jatkui sama taistelutapa vieläkin avonaisemmassa ja häpeällisemmässä muodossa. Ammattiunioitten johtajat peittelemättä jättivät Winnipegin suurlakon taistelusankarit työnantajain ja valtiovallan kouriin. Jopa iloiten heidän vainostaan ja toivoen OBU:n kuolevan heidän kourissaan.

Mutta OBU ei kuollut, vaan joskaan ei jokaisessa suhteessa luku määräänsä nähden, niin sitä enempi aatteellisessä suhteessa sen edustamat taistelutavat ja periaatteet levisivät työväen laajojen kerrosten keskuuteen.

Mutta nykyinen ankara teollisuuspula on antant työnantajille taas hyvän tilaisuuden koetella työväenjärjestöjen voimia ja iskeä niiden elinhermoihin. Ja että työnantajat yhä edelleen käyttävät sangen selvää kieltä puhuu esimerkiksi Winnipegissä, tuossa Canadan työväen taistelukeskuksessa. Vuosi sitten katuvaunutyöläiset, jotka siihen asti oli onnistuttu pitää erillään OBU:sta, päättivät melkein yksimielisesti liittyä OBU:n. Työnantajat ja ammattiunioitten johtajat kiristelivät silloin hampaitaan, uhkailivat. Mutta aika ei ollut otollinen ankarampaan hyökkäykseen sillä kertaa. Niinpä he jäivät puimaan nyrkkiä taskussaan ja hautomaan uusia juonia, sillä he käsittivät, että sellaisen suurkaupungin kuin Winnipegin katuvaunutyöläisten järjestöllä on suuri merkitys vastaisissa taisteluissa työn ja pääoman välillä. Nyt sitten päättyy Winipegin katuvaunutyöläisten ja katuvaunukomppanian välinen palkkasopimus. Komppania on antanut katuvaunutyöläisille ultimaattumin, että he eivät tule uusimaan työläisten kanssa sopimusta ja päinvastoin tulevat alentamaan palkkoja siinä tapauksessa, että katuvaunutyöläiset tulevat pysymään edelleenkin OBU:ssa. Mutta taas siinä tapauksessa, että he hylkäävät tämän kapinallisen järjestön ja liittyvät Winnipegin ammattiunioitten keskusjärjestöön, osaksi Mooren, Draperin ja Gompersin järjestöön, tulevat he mielellään uusimaan työsopimuksen ja pitämään palakt ennallaan, vaikkakin nykyään on hyvä tilaisuus alentaa palkkoja. Samanaikaisesti kapitalistilehdet lovittävät uutisia, että Winnipegin katuvaunutyöläiset ovat eronneet O.B.U:sta ja että koko OBU on kuollut. Samaa virttä veisaavat ammattiunionistiset lehdet. M.m. "Western Labor News" tekee kaikkensa palvellakseen työnantajain hajotusasiaa, määkien kuinka OBU:n epäonnistuminen voidaan varmasti päättää siitä, ettei "se kykene uusimaan ja saamaan aikaan sopimusta työnantajien kanssa." Tietämättömiin, ammattiunionismin vanhanaikaisella psykologialla varustettuihin työläisiin nähden tällä voi olla jotain merkitystä, mutta tietoisiin työläisiin nähden tällä tyhmyydellä ei voida vaikuttaa. Sillä uudenaikaisen unionismin periaatteissa on työsopimus työnantajien kanssa kokonaan toisenlaisena käsitteenä. Uudempi luokkaunionismi ei pyri ensinkään perustamaan menestystään kiinteisiin työsopimuksiin, vaan taistelee sopimuksista huolimatta työläisille parannuksia mahdollisimman edullisilla ajoilla ja hetkillä.

Winnipegin katuvaunutyöläisillä on nyt ratkaistavanaan sangen tärkeä kysymys. Kysymys on siitä, pysyvätkö he edelleen Canadan luokkatietoisimman taisteellisen järjestön kiinteänä osana, vai aiautuvatko uudelleen renkaaksi järjestöön, jota käytetään työväkeä itseään vastaan.

Liikkeenhoitajan Nurkka

RIISTÄJÄLUOKKA on aina yksimielinen omistamattoman luokan riistännässä. Jos yhden maan riistäjät ovat heikkoja säilyttääkseen riistojärjestelmän, silloin kansainvälinen pääoma rientää tukemaan heitä.

Työläiset, olemmeko siitä mitään oppineet?

Meidän velvollisuuteemme kuuluu seurata riistäjäluokan toimintaa kyetäksemme osottamaan porvarien tuuditussissa uinuville työläisille riistäjäin järjestelmälliset luokkatoimet. Siinä tehtävässä on meillä käytettävänämme työläisten omat sanomalehdet edullisimpina välineinä.

Meillä länteläisillä on TOVERI tiedonlevittäjänä. Olemmeko tehneet velvollisuutemme Toverin levityksessä?

"Meillä on voima, meillä on valta; joukkona nousemme sorronkin alta". — Tulevaisuus on meidän, jos täytämme tehtävämme tietoisuuden levittämisessä. Siis jokainen ripeään toimintaan levittämään Toveria.

Toverillisesti:

TOVERIN LEVITYSOSASTO.

Mayger, Ore.

Stella palanut poroksi. Stella Washingtonin Valley'n puolella alkoi savuta noin kello 1.30 t. k. 16 päivän iltapäivällä ja samassa tuokiossa lähmahti liekit ilmoille, ja noin kello 3:30 oli kaikki läpi — tuli oli hävittänyt koko Stellan 4 tai 5 isoa puurakennusta sekä laiturin ja suuren määrän tuoretta puutavaraa jota oli kuljetettu myllyltä lastattavaksi laivoihin. Tulipalon alkua ei varmuudella tiedä, vaan sanovat jossain perheasunnossa kuivatun märkää mattoa uunin päällä, joka syttyi tuleen. Kaupasta enempää kuin muualtakaan ei saatu pelastetuksi juuri mitään.

Kalastus täällä Maygerissä ei ole tuottanut kalamiehille toivottuja tuloksia, joskin saalis on ollut noin keskin kertainen. Lakkoa uscat pitivät tarpeettomana. Mutta älkäähän ukot ihmetelkö, olen varma, että on seistävä vielä usca lakko pelastaaksemme omistamamme verkot ja venheet joutumasta riistäjäin kitaan. Katsokaa mihin ollaan menossa! Joskaan ei lakko tuottanut toivottuja tuloksia, on se kuitenkin näyte mitä yksimielisyys saa aikaan. Täytyy liittyä jokaisen kalamiehen unioon, kuten näette kanuttimojen jo aikoja sitten tehneen, ja seistävä aina yhtenä miehenä. Me emme vaadi muuta kuin elämän oikeutta. Kannuttimot vaativat yksinomaan satojen tuhansien dollarien voittoa. Mikä ero? — ajatelkaa ja sitenkin pidätte lakkoa tarpeettomana jos teillä on joku muu keino, esittäkää se niin ei tehdä lakkoa. Minulla on, ja olen sen useasti jo esittänyt, ei yksinomaan kalakeittimöiden suhteen, vaan sama suhde on kaikkialla. Yksiyisomistus täytyy hävittää. Ei ennen lopu rosvous kalakeittimöissä eikä nempää kuin muuallakaan. Tämän esityksen käsittäminen on vielä teille yleensä tuntematon, koska ette ymmärrä täydellisesti lakonkaan tarpeellisuutta. Nyt on välttämätöntä jokaisen kalamiehen yhtyä kalastajain unioon ja seistävä yksi kaikkien ja kaikki yhden puolesta riistäjiä vastaan.

Astoriassa on perustettava voimakas kalamiesten unio ja pantava voimaperäinen järjestystyö käyntiin tänne yläjoellekin. Ja ensimäinen pykälä union säännöissä kuulukoon: Me seisomme sen puolesta mitä vaadimme, eikä mitään sovitteluja sillä välillä.

J. R.

YHTEISKUNNALLISIA JA VALTIOLLISIA VIRTAUKSIA ULKOMAILLA

Japani—kapitalismin luvattu maa

Japanilainen työväenlehti "Yo ruzu Chohu" kertoo Japanin työväen elämästä ja oloista m. m. seuraavaa:

"Japanin eri tehtaissa ja kutomoissa työskentelee noin 500,000 naista, joista 300,000 on alle 20 vuotisia. Lähes 400,000 on palkkaantunut kutomoihin ja 70 100:lta asuu kutomoihin kuuluvissa ruokataloissa, joista he saavat lähteä vain erikoisessa tapauksessa. Nämä nuoret kutojattaret työskentelevät silkkikehräämöissä päivittäin 13—14 tuntia ja puuvillakehräämöissä päivittäin 14—16 tuntia, heille jää tuskin 9 tuntia virkistykseen, kampaamiseen, kylpemiseen ja nukkumiseen. Työtunteina myönnetään heille vain muutama minuutti ruoka-aikaa ja on perin luonnollista, että muutamat vuodet ovat musertaneet heidän terveytensä täydellisesti. Tuhannet näistä nuorista tytöistä, ennekuin he ovat saavuttaneet 20 vuotta, ovat ruumiillisesti sortuneita. Parin kuukauden kuluttua selviää näille tytöille, että heidän terveytensä pian riutuu ja monet koettavat paeta tehtaista ennen kuin heidän sopimuksensa ensi vuosi on kulunut loppuun. Heille tarjottava ruoka on jokseenkin hyvää, mutta muista olosuhteista tuskin kannattaa puhua. Makuusalien jokainen vuode on määrätty neljälle tytölle, kahdelle päivävuorolaiselle ja kahdelle yövuorolaiselle. Niin pian kuin kaksi on jättänyt vuoteen, ovat toiset kaksi jo valmiina käyttämään sitä, niin että vuoteita ei milloinkaan voida tuuleennuttaa. Ja kun vielä otetaan huomioon, että suuri prosenttimäärä näistä tytöistä sairastaa tuberkuloosia, käsittää jo yksinkertaisempikin tämän vaaran.

Ojot tehtaissa tulevat vähitellen maaseudullakin tunnetuiksi, sillä nämä on ollut tähän saakka kehräämöjen agenttien värväyspaikkoja ja tästä lähtien on näiden työnostajien apurien ollut vaikeata houkutella vanhempia myöntämään tyttärillensä luvan tehdä sopimus jonkun tehtaan kanssa. Yli 200,000 nuorta tyttöä haalitaan vuosittain; mutta suuri lukumäärä näistä ei palaa milloinkaan kotiinsa sen jälkeen kun heidän työaikansa on kulunut loppuun. Lasketaan, että vain 80,000 palaa kotiseuduillensa maalle ja toiset 120,000 saavat tointa muissa tehtaissa tai myyvät itsensä ilopaikkoihin. Näistä 80.000:sta, jotka vuosittain palaavat kotiseuduillensa, on kokonaista 30,000 parantumattomasti sairasta ja 25 pros. sairastaa keuhkotautia.

Työläisen asema, joka ennen sotaa oli niin kurja, on sodan aikana tuskin parantunut. Palkat ovat tosin viimeisinä vuosina hiukan kohonneet, mutta sen sijaan on taasen tapahtunut kaikkien elintarpeiden huomattava nousu, joten palkkojen parannnus nykyäänkin on jokseenkin mitätön. Hallitus on vuonna 1916 täytäntöön pannut tehdaslain, työväen suojelukseksi. Mutta tällä tehdaslailla ei ole suurtakaan merkitystä, sillä tämä tehdaslaki ei ulotu valtion tuotantoaloille ja myöntää poikkeuksen niille tehtaille, jotka valmistavat koritavaroita, leikkikaluja, lasi- ja metallitavaroita jne. Tehdaslaki koskee vain niitä kutomo ja kehräämisteollisuuden tehtaita, joissa olosuhteet ovat olleet kaikista huonoimmat. Tämä laki suojelee pääasiassa naisia ja lapsia, se säätää, että 10—12 vuoden vanhat lapset saavat työskennellä vain 6 tuntia. Täysikasvuisille työläisille on korkein työaika 12—14 tuntia päivittäin, iän mukaan. Ne, jotka ovat olleet yli 13 vuotta toimessa saavat kaksi vapaata päivää kuukaudessa. Lisäksi on tässä laissa vielä erinäisiä määräyksiä korvauksesta onnettomuus- ja sairastusaputapauksissa, eroittamisesta tehtaiden valvonnasta. Oikeastaan tämä ei vastaa sitä mitä, työväen suojeluslain nimellä tarkoitetaan. Sen lisäksi tulee, että sangen monissa tehtaissa, joita tämä laki koskee, ei todellakaan täytetä näitä pieniä vaatimuksia. Niinpä vuonna 1917 totesivat Tokion poliisiviranomaiset, että 477 tehtaasta kokonaista 315 oli rikkonut tätä lakia 991 tapauksessa.

Italian ja Venäjän suhde

Nationaliskis-fascistien pitäessä suurta melua Venäjän Italian lähetystöstä, esittää Messaggero (italialainen porvarillinen lehti) ne kansalliset edut, jotka pakoittavat Italian alottamaan suhteet Venäjän kanssa, lausuu Milanon "Avanti."

"Taloudelliset ainekset pysyvät aina tärkeimpinä Venäjän kanssa tehtävässä sopimuksessa. Niitä ei ole vain oikein ymmärretty. Polemiki ja harhaluulot ovat turmelleet niiden merkityksen, puutteellinen käsitys on synnyttänyt niistä hämärän ja epämääräisen aistimuksen. Nyt on kysymys asetettava heti täsmällisin sanoin. Venäjä kykenee ostamaan italialaisia tuotteita, maamaan ne kullassa, joka on kallis ja kansainvälinen vaihtotavara, mutta se ei näy voivan tarjota meille heti tarvitsemiamme välttämättömiä tarveaineita. Venäjällä on suunnattomia hiili-, petrooli-, rauta- ja puutavaravarastoita, jotka ovat saatavat käsille ja arvioitava ne."

Sitten selostaa lehti lähemmin Venäjän ja Italian kauppasopimuksen eri muodollisia puolia ja jatkaa:

"Mitä tulee Italiaan tuotaviin venäläisiin tavaroihin, aiheuttavat ne vihdoikin sen, että Italia vapautuu vähitellen käyttämästä Englannin, Ranskan ja Amerikan hiiltä, joihin sen on täytynyt turvautua. Italian asema vaikeutuisi siitä Venäjän vientimonopoolista, johon Englanti pyrkii. Ja lisäksi Italia saa välittömästi avustaa Venäjän talouden, tuotannon ja kulkuneuvojen elvyttämistä.

Lontoossa on puhuttu Gubaanin ja Grosnyin petroolista. Italia voi pyytää niihin konsessioonia ainakin joksikin aikaa. Siten on petrooli kuletettava aina Noworossisk'iin ja täten voi ottaa Italia tehtäväkseen rautatielinjan kuntoonsaattamisen ja liikkuvan kaluston hankkimiseen, johon tarvitaan noin 40 vaunua.

Voidaan puhua Kaukaasian puutavaroista. Turkestanin villasta, Donin raudasta ja viljasta kun Venäjän rautatiet ovat jälleen alkaneet toimintansa, johon Italiakin voi vaikuttaa. Mutta ei saa hukata aikaa eikä turmella hyödyttömällä poliittisella kiistalla todellisia näkemyksiä omista taloudellisista intresseistämme.

Saksa alkaa ostelemalla tärkeitä raaka-ainelähteitä. Englanti ja Yhdysvallat ovat Saksan kanssa etujoukossa. Nämä maat, jotka käytännöllisellä kypsyneisyydellänsä ovat hankkineet itselleen maailman hegemonian, jättäen romanttisille latinalaisille kansoille kritiikan ja filosofian kutomisen, sanomalehtien sepustellessa antibolshevistisia fantasioja, tekevät kauppoja ja koettavat toteuttaa Venäjällä yleismaailmallista taloudellista monopoliansa.

Täytyy olla sokeasilmäinen ellei näe tätä uutta vaaraa."

Siis Messaggeron mukaan vain se, joka on sokea ja jolla on tunnustamattomat intrestit, voi vastustaa suhteitten aloittamista Venäjän kanssa. Tätähän me olemme aina sanoneet, lopettaa "Avanti" ja miksemme sovelluttaisi tätä lausetta suomalaisiinkin nähden.

Mistä maista viedään tavaroita Venäjälle

Tärkeimmät maat, jotka kuluvan vuoden alkupuoliskon aikana ovat vieneet tavaroita Venäjälle ovat seuraavat:

Ensinnä tulevat Yhdysvallat, joka on vienyt maasta tavaroita Venäjälle 1,776,000 puut. (Tästä 1264,013 puut. helmik. kuluessa) hiiliä, maanviljelyskaluja, saippuoita ja muita tavaroita. Saksa on vienyt Venäjälle 217,241 puut. (siitä 105,336 puut. tammik. kuluessa) koneöljyä, karvausaineita, maanviljelyskaluja ja sähkölamppuja. Ruotsi 130,016 puut. (siitä 17541 puut. helmikuussa) koneöljyä, metallitavaroita, viikatteita ja paperia. Englanti 121,017 (siitä helmik. kuluessa) kankaita, villakudoksia ja valmiita vaatteita. Holanti on vienyt maasta Venäjälle 120,307 puut. (tammik.). Viro 105,936 puut. teetä ja paperia. Tanska 52,220 puut. (siitä 14,198 helmik. kuluessa) siemeniä ja viiloja. Persia 72,229 puut. (siitä 50,134 helmik. aikana) riisiä. Belgia 18,317 puut. (siitä 7429 puut. helmik. kuluessa) maaliöljyä. Liettua 1374 puut. (maaliskuussa) automobiilirenkaita, valokuvausaparaatteja ja vaatekappaleita. Norja 4,502 puut. (siitä 2225 puut. helmik. kuluessa) mekaanisia ja sähköaparaatteja. Turkki 165 p. (siitä 122 p. helmik. kuluessa appelsiineja (omenasiirappia lääkäreille). Ranska on vienyt maasta Venäjälle 5018 puut. (tammikuussa) korutavaroita, paperia jne. Kaukaisen Idän tasavallasta on Venäjä saanut 24,864 puut. teetä, riisiä, minosakuoraa, karvausekstrakteja ja separaattoreita. (1 puuta — 16,33 kg.)

Tärkeätä on tavarain tuonti Kaukaisen Idän tasavallasta, joka toimii välikätenä kauppasuhteissa Neuvosto-Venäjän ja Itä-Aasian kanssa. Tee tulee Kiinasta, rikki ja mimosakuori Japanista, karvausekstrakteja ja separaattorit Japanista tai Yhdysvalloista, jotka viimeisten vuosien kuluessa ovat olleet näiden tavaroiden hankkijoina Itä-Aasialle. On siis otettava huomioon sekä luonnon lisäänty nyt suunnitelmanmukainen ja se kasvanut laajuus.